

El problema creixent de l'odi a Alemanya

Tot i que Alemanya ha acollit els refugiats, una altra cara de la moneda ha aparegut amb el retorn del moviment antiislàmic Pegida. L'amenaça que representa l'extrema dreta té tot el potencial per descontrolar-se.

Melanie Amann, Markus Deggerich,
Jörg Diehl, Hubert Gude,
Horand Knaup, Martin Knobbe,
Conny Neumann, Maximilian Popp,
Jörg Schindler, Barbara Schmid,
Fidelius Schmid i Andreas Wassermann
© Der Spiegel

Tot i que la imatge d'Alemanya fent un gran esforç per acollir centenars de milers de refugiats hagi reforçat la del país a l'estranger, aquesta imatge també s'ha vist acompanyada d'una onada d'odi que no es pot menysprear. Al centre d'aquest fet inquietant hi ha els Patriotes Europeus contra la Islamització d'Occident, Pegida, un moviment de bases xenòfob que s'ha manifestat cada dilluns principalment a Dresden, a l'est, però també en altres punts d'Alemanya. Pegida, però, només és una part d'un problema molt més gran.

Alemanya té un problema d'odi, un problema que va a més

"Ets tan imbècil com l'idiota aquell de Ralf Stegner," una tal Birgit M. va escriure recentment en una carta a Thomas Kutschaty, ministre de Justícia de l'estat de Renània del Nord-Westfàlia. Birgit feia referència al líder adjunt del Partit Social Demòcrata (SPD) a Slesvig-Holstein, que recentment va dir que els organitzadors de les marxades setmanals de Pegida a Dresden i altres indrets haurien de ser investigats pels serveis d'intel·ligència. "Us haurien de ficar a tots en sacs i apallissar-vos", afegeix Birgit M.

També hi ha l'home que va trucar a Dorotea Moesch, política de l'SPD a Dortmund, el vespre del 30 de juny. "Anem per tu", la va amenaçar. "Som a la porta". Un altre polític de l'SPD a Hesse, l'administrador del districte Erich Pipa, ha estat amenaçat d'una manera semblant. "Et podem eliminar en qualsevol moment", li van dir en una carta. I a Bernau, a l'estat oriental de Brandenburg, un grafit a la paret d'un magatzem al Jüdeiz a l'alcalde de la localitat i diu: "Primer Henriette Reker [l'alcaldesa de Colònia, apunyalada el 17 d'octubre], després André Stahl".

Aquests són només alguns exemples: quatre polítics que s'han posicionat, i que, si es prenen les amenaces seriosament, potser han de témer per les seves vides. Kutschaty va entrar al punt de mira

quan va dir que: "Pegida no vol protegir el món occidental, sinó destruir-lo". Moesch, per la seva banda, va provocar la ira quan va organitzar una protesta contra l'extremisme de dreta. Pipa es va convertir en el blanc de l'odi perquè recentment va ser guardonat amb la Creu Federal del Mèrit, l'honor civil més important d'Alemanya, per les seves tasques a favor dels refugiats. Finalment, Stahl va ser criticat per unes declaracions públiques en les quals explicava que volia que els refugiats se sentissin benvinguts a la seva ciutat.

Fins ara, cap d'aquests polítics no ha reduït la seva agenda. Tots continuen afirmant que la seva tasca és més important que mai. Però des de l'agressió amb arma blanca contra Reker el 17 d'octubre, a la vigília de la seva elecció com a alcaldessa de Colònia, ja no poden sentir-se totalment segurs. L'administrador del districte, Pipa, es demana si ha de seguir el consell de la policia i començar a fer servir una armilla antibales.

Un odi descontrolat

Pel que sembla, a l'Alemanya actual la gent se sent totalment desinhibida a l'hora d'expressar odi i xenofòbia. Imatges d'arreu del país mostren un nivell de brutalitat que feia temps que no s'hi observava, i ensenyen uns instants primitius que es creia que havien estat relegats al passat d'Alemanya. Els exemples són tan nombrosos com impactants, i inclouen el violent atac a Colònia, així com el patíbul dedicat a Angela Merkel i el seu adjunt Sigmar Gabriel que carregava un manifestant a un míting de Pegida a Dresden el 12 d'octubre. També hi ha els insults que va rebre la cancellera alemanya durant la visita a un alberg de refugiats de Heidenau, prop de Dresden, a l'agost, on entre altres insults li van dir "puta". A més a més, a les pancartes que portaven els manifestants durant el primer aniversari dels mítings de Pegida s'enumeraven els suposats "enemics de l'Estat alemany": Merkel, Gabriel i els seus "còmplices". La manca d'inhibició a l'hora de llançar insults despietats va arribar a un altre nivell quan, no fa gaire, l'autor alemany d'origen turc i seguidor de Pegida, Akif Pirinçci, va dir que hi havia altres alternatives a la crisi dels refugiats, però "lamentablement, els camps de concentració estan fora de servei en aquests moments".

Hi ha hagut més del doble d'atacs a albergs de refugiats durant els primers

L'extrema dreta organitzada està explotant el malestar públic sobre la crisi dels refugiats, amb un ressorgiment les últimes setmanes del moviment Pegida, islamòfob.

→ nou mesos d'aquest any que durant tot el 2014. La creixent onada d'odi està arribant a aquells polítics que molts acusen de ser responsables del suposat caos que assetja Alemanya. La seu nacional del partit de Merkel, la conservadora Unió Demòcrata Cristiana (CDU), a Berlín s'enfronta a milers de correus d'odi cada setmana. Com a creadora de la política de "ens en sortirem" que permet a masses de refugiats entrar al país, la cancellera Merkel és el seu objectiu principal. Dins de l'SPD, el blanc és la secretària general Yasmin Fahimi, el pare de la qual és iranià. "Obriu les portes de les dutxes, enceneu els forns. Els necessitarem", deia un recent correu anònim dirigit a ella.

L'odi pren moltes formes. S'expressa al carrer i a internet. De vegades és sorollós. D'altres se sobreentén. Emana de totes les classes i tots els sectors de la societat. D'acord amb uns estudis realitzats per Andreas Zick, el respectat cap de l'Institut d'Investigacions Interdisciplinàries sobre Conflictes i Violència de la Universitat de Bielefeld, que s'ha encarregat d'investigar els prejudicis dels alemanys contra diferents grups durant anys, gairebé el 50 per cent dels alemanys tenen punts de vista misantrops. Zick adverteix d'un canvi en les normes que serà difícil de tornar a controlar.

La necessitat d'una resposta més potent

Els polítics han de trobar una manera de tractar amb un odi despietat. Diàleg i compromís –la pedra angular de la cultura del debat alemanya– ja no sembla un enfocament efectiu. És difícil arribar a aquelles persones que han estat infectades per un grau extrem d'odi. Les agències de seguretat del país també han de prendre una postura decisiva. Són potser massa lents a l'hora de vigilar i sufocar aquest nou escenari radical? A la majoria dels estats, l'agència d'intel·ligència nacional alemanya no està pendent de Pegida. En teoria, però, la policia i els fiscals tenen les eines per prendre mesures per reprimir els esvalotadors.

Quan es tracta de lluitar contra els radicals, la societat necessita una brúixola interna. Ha de decidir quin grau d'indiferència mostra envers la política, i en quina mesura pot caure la participació electoral –la participació va arribar a un mínim històric a les eleccions a l'alcaldia de Colònia, el 18 d'octubre–. En definitiva, ha de decidir quant espai de maniobra està disposada a concedir als agitadors d'extrema dreta.

Però el mal ja té molta força, com demostra no sols l'atac a Henriette Reker. Polítics de tot Alemanya denuncien un augment en el nombre d'amenaçes greus que reben. A Dortmund, Dorothea

Moesch està acostumada a ser un blanc d'hostilitat. Fa quatre anys va inaugurar un alberg al barri de Westerfilde per als locals necessitats, els immigrants i els seus fills. Voluntaris hi ensenyaven alemany i ajudaven a traduir cartes de les autoritats per als residents. Principalment, el que feien era estar disponibles. Moesch va promoure una "cultura de la benvinguda" molt abans que el terme existís. Les protestes van ser inevitables. Fins ara, havia ignorat els insults de l'estil de "turcs de merda, fes-los fora" i "vés a la merda, esguerrada". Obligada a anar en cadira de rodes a causa d'una malaltia de les articulacions, Moesch està molt familiaritzada amb la discriminació.

"Creumaràs, bruixa!"

Però ara és diferent. El 30 de juny, després de sumar-se a una manifestació contra l'extrema dreta, va rebre una trucada anònima al telèfon mòbil. "Creumaràs, bruixa, igual que tots aquells altres desgraciats", li va dir una veu masculina. Va tornar a trucar al vespre. Moesch es va espantar. "No pots ignorar aquesta mena de coses", diu ella.

Sebastian Koch és l'alcalde socialdemòcrata de Wenzenbach, prop de Ratisbona, a Baviera. Ell se sent igual. Està acusat de consentir els sol·licitants d'asil i sovint li diuen que s'hauria de deportar a si mateix a Síria. Va ser criticat per amo-

Björn Hocke cap de la secció estatal de l'Alternativa per a Alemanya (AFD), a l'estat oriental de Turingia. A la dreta, Jürgen Elsässer, popular orador en esdeveniments patriotes europeus contra la islamització d'Occident. Baix, Erich Pipa va ser recentment guardonat amb la Creu Federal del Mèrit per la seva feina en favor dels refugiats

Pegida tenen la sensació que els seus problemes són existencials, però senten que no hi ha ningú a qui recórrer. Això reforça la sensació que els polítics no s'enfronten a la realitat". Basant-se en els seus estudis, explica que el percentatge de persones que podrien arribar a sentir-se d'aquesta manera és un 25 per cent de la població.

De la marginalitat a la popularitat

Els grups d'extrema dreta fa molt de temps van descobrir el potencial de les persones frustrades.

Per exemple, la gent que dirigeix el blog alemany Políticament Incorrecte (PI), fundat el 2004, el mateix any que el director de cinema holandès i crític de l'islam Theo van Gogh va ser assassinat, ha seguit l'objectiu de desacreditar les persones que consideren "simpatitzants de l'islam" o "fariseus" utilitzant tots els mitjans imaginables, tal com afirma un document intern.

Així doncs, té molt de sentit que els que són al darrere de Políticament Incorrecte hagin unit forces els últims anys amb persones similars que comparteixen els seus punts de vista per formar una xarxa d'extrema dreta que inclou grups com Bürgerbewegung Pax Europa (Moviment Ciutadà Pax Europa), la Lliga

de Defensa Alemanya i Bürgerbewegung Pro Deutschland (Moviment Ciutadà Pro Alemanya). Junts han intentat impulsar els seus punts de vista polítics de la marginalitat a la popularitat, i és aquí on Pegida entra en joc.

Un exemple de fins a quin punt col·laboren estretament els líders i els seguidors de Políticament Incorrecte i Pegida és Michael Stürzenberger. És un líder d'opinió destacat de PI, és el president del partit d'extrema dreta Die Freiheit ("la llibertat") i sovint compareix com a ponent en esdeveniments de Pegida.

Aquest estiu, a la ciutat de Duisburg, a l'oest d'Alemanya, Stürzenberger va explicar a la multitud que una dona jove gairebé havia estat violada per tres refugiats a Miesbach, una petita ciutat del seu estat natal de Baviera. Stürzenberger també va dir que rep notícies com aquesta cada dia. "Realment voleu que les nostres dones ja no puguin caminar pels carrers de nit sense preocupar-se?", va cridar al micròfon. "No", la multitud li va respondre. El que Stürzenberger no va dir a l'audiència, però, és que la policia va anunciar poc després que la dona s'havia inventat l'incident.

Plataformes com Políticament Incorrecte fa temps que cultiven aquesta forma →

nestar un home que llogava allotjament a refugiats i que als seus pisos les estufes i els mobles estiguessin trencats i que el cablejat elèctric estigués exposat penjant de les parets. Koch també es va queixar que els nens refugiats hagin d'agafar trens i autobusos des de Wenzelbach per arribar a l'escola, argumentant que era demanar massa a nens de la seva edat que no saben parlar alemany.

Posteriorment, l'ajuntament va rebre una carta dient que el que els nens refugiats necessitaven no era un tren fins a l'escola sinó cap a un camp de concentració. L'agència d'intel·ligència nacional d'Alemanya, que controla l'activitat extremista, ha posat en marxa una investigació per determinar si això equival a incitació a l'odi i la policia patrulla regularment l'àrea al voltant de l'alberg de refugiats. "No és que tingui por", diu Koch. "Però aquestes expressions d'odi que m'arriben em desconcerten."

L'exposició a aquest tipus d'ira per part de la gent, a través de cartes, piulades, missatges de Facebook, atacs físics com el de Colònia i a través de consignes d'odi de les que es criden contra ells a Dresden és una experiència nova per a la majoria de polítics. Heinz Bude, professor de sociologia a la Universitat de Kassel, descriu el moviment de Pegida com a una "càmera d'alta pressió de comunicació lliure". "Les persones que se sumen a

→ d'agitació i ara Pegida la porta fins a les places de les ciutats d'Alemanya, de manera que uneix el món virtual i l'analògic i així fa que l'odi sigui tangible, audible i físic.

"Pegida és un moviment de base", explica Jürgen Elsässer: "És potser l'última oportunitat que ens queda de salvar el nostre poble". Elsässer és un antic professor i membre de la desapareguda Lliga Comunista de l'Alemanya Occidental que fa anys escrivia destacades publicacions d'extrema esquerra. Ara, en canvi, és un orador popular als esdeveniments de Pegida.

Fins i tot avui dia continua carregant contra l'"imperialisme" imposat pels estatunidencs i fa crides a la "resistència contra el capital financer internacional i els bel·licistes de Washington, Londres i Jerusalem." Al setembre, Elsässer va fer un escrit al seu blog en què demanava a la Bundeswehr, les forces armades d'Alemanya, que ocupessin posicions al llarg de la frontera alemanya per tal d'aturar el flux de refugiats. "Compliu el vostre jurament!", va escriure. "No espereu ordres dels de dalt". A la seva revista, *Compact*, Elsässer inclou un imatge d'Angela Merkel amb el títol "La reina dels traficants de persones".

Elsässer és una de les persones que donen forma a les opinions polítiques de Pegida. Aquest cas també il·lustra com són de pèrfids els intel·lectuals d'extrema dreta pel que fa a la qüestió de la violència.

Una nova cultura de l'odi

Al seu blog Elsässer es distancia de l'atac contra la candidata a l'alcaldia de Colònia. També rebutja l'ús del patíbul com a símbol. "Gent, deixeu-vos estar de ximpleries confuses", va escriure. Al mateix temps, però, també va publicar una entrevista amb l'home que duia el patíbul durant una marxa de Pegida a Dresden a la pàgina web de la seva revista. D'aquesta manera, va proporcionar a l'home, que no revela el seu nom, una plataforma per afirmar que la força dedicada a Merkel i

Gabriel va ser concebuda com a "sàtira". A l'avançament del vídeo de l'entrevista s'afirma que aquest "home valent" explicarà la seva història, una història que "us posarà la pell de gallina". La idea d'heroïficar i al mateix temps simular distància és una de les senyes d'identitat de la nova cultura de l'odi.

S'espera que Elsässer faci un altre discurs al novembre, aquest cop amb la invitació de l'autoproclamat Institut per a la Política d'Estat, que té la seu en una mansió de Schnellroda, a l'estat oriental de Saxònia-Anhalt. El cofundador de l'organització va ser Götz Kubitschek, que va estudiar magisteri i va ser obligat a dimitir del seu càrrec com a primer tinent de la Bundeswehr el 2001 després de participar en "actes de l'extrema dreta".

El 5 d'octubre Kubitschek es va dirigir als manifestants reunits a la plaça Neumarkt de Dresden, on va fer una crida a la desobediència civil i va propagar el suposat dret a la resistència. "Està bé que les coses s'intensifiquin!", va dir a l'audiència. El públic a l'uníson va respondre; "Re-sis-tèn-ci-a".

Kubitschek gaudeix d'aquesta mena de moments perquè li demostren que la teoria també es pot portar a la pràctica. En petits grups de persones amb idees afins, va passar anys reflexionant sobre què es podia aprendre dels partits d'es-

querra quan es tracta de lliurar la batalla per les ments. Va convidar gent de fòrums d'internet a concebre formes originals i provocadores d'agitació. En una "acció conservadora-subversiva", ell i altres activistes es van colar en esdeveniments d'esquerra com una lectura de Günter Grass el 2008.

"Un llenguatge cada vegada més militar"

Kubitschek va debatre sobre quins temes serien adequats per fer que les idees neofeixistes arribessin a les masses, i sobre com convèncer la gent normal perquè acceptés violar la llei o cometre delictes menors per tal d'assolir aquestes idees. Com podria l'extrema dreta prevaler sobre de l'"hegemonia cultural?" A Pegida, Kubitschek per fi ha trobat el tipus d'agitació que sempre havia buscat.

Experts com el politòleg Armin Pfahle-Traughber de la Universitat Federal de Ciències Administratives Aplicades del Govern alemany categoritza el moviment de Kubitschek d'extrema dreta. "Amb els seus escrits, lluita per la reproducció del moviment conservador durant la República de Weimar que s'havia posicionat clarament en contra de l'estat democràtic i constitucional", manté Pfahle-Traughber. Afirma que, durant les últimes setmanes, també ha observat "un llenguatge cada

Un manifestant porta una forca amb cordes de botí “reservada per a Angela Merkel i Sigmar Gabriel”, a la ciutat de Dresden al mes d'octubre. Els fiscals alemanys posteriorment van obrir una investigació a propòsit dels fets. Baix, Götz Kubitschek.

vegada més militar” entre els líders i seguidors d'aquest moviment.

Diuenge passat, un simpatitzant de l'extrema dreta va aparèixer al principal *talk show* d'Alemanya. El que més va cridar l'atenció de la seva aparició al programa de Günther Jauch va ser que, bon punt va començar, va penjar una bandera alemanya al reposabraços dret de la cadira. El convidat, Björn Höcke, havia estat professor d'educació física i història a escoles de l'estat occidental de Hesse. Actualment és el líder de la secció regional del partit Alternativa per a Alemanya (AFD) a l'estat oriental de Turíngia. Höcke s'ha interessat per la ideologia de la nova dreta durant anys.

Höcke també lidera marxes de protesta contra el “corrent de refugiats”, com la marxa que hi va haver a la ciutat oriental d'Erfurt. Durant la marxa, Höcke va provar de presentar-se com una víctima d'una “premsa que menteix” –un terme utilitzat pels extremistes per desprestigiar els mitjans de comunicació– i com l'últim patriota autèntic que resisteix en una societat que s'ha tornat cega. Höcke va explicar que aquell dia no havia portat la bandera que havia exhibit a la televisió perquè algú li havia dit que n'havia de tenir cura, perquè algun dia podria acabar exhibida en un museu d'història. Aquestes són exactament la mena de

coses que li agrada sentir. En el seu estat de megalomania, pel que sembla ja es veu a si mateix com el líder que fa història d'un nou moviment. Sembla que la líder nacional d'AFD, Frauke Petry, també se n'adona. Va cancel·lar la seva aparició programada a la manifestació d'Erfurt.

La manera com el partit tracta amb Höcke està resultant una prova de foc per als líders d'AFD, que s'ha tornat cada vegada més populista des de la seva creació el 2013. El vice-president de l'AFD, Alexander Gauland, observa Höcke com a una “veu legítima dins de l'AFD”. Petry, però, preferiria neutralitzar-lo. “Höcke no parla per tot el partit”, va aclarir recentment en una carta dirigida als militants que, de retruc, també li ha comportat problemes a ella. Aquesta carta no va ser acordada pel comitè executiu i no té el meu suport”, va explicar Gauland. La veritat, diu, és que Höcke “no és cap nazi”.

El desig de Petry de distanciar el partit de l'extrema dreta i ancorar-lo fermament en la societat més general serà molt difícil de complir mentre Höcke, el representant més conegut de l'AFD, continuï amb els discursos sobre el “Reich de mil anys.” La versió de l'AFD de Björn Höcke és perillosament propera a l'extremisme organitzat dels neonazis. Höcke fins i tot admet obertament que té vincles amb Thorsten Heise, una figura prominent del

Partit Nacional Democràtic (NPD), que el govern alemany va intentar inhabilitar a causa de les seves postures xenòfobes i antisemites. Kubitschek, amic de Höcke, estava disposat a unir-se a l'AFD, però la direcció del partit s'hi va negar.

Sense ni immutar-se, Höcke continua consolidant els seus vincles amb el moviment de Pegida, i va afirmar que li agradaria veure com el seu partit hi treballa “molt més estretament” –així com amb els intel·lectuals de la nova extrema dreta alemanya–. Juntament amb Jürgen Elsässer, Höcke parlarà a la conferència de tardor a Schnellroda organitzada per Götz Kubitschek en el que es creu que serà una cimera d'autors intel·lectuals de l'extrema dreta.

Una resposta oficial feble

Encara que l'extrema dreta organitzada exploti la inquietud pública sobre la crisi dels refugiats i els ciutadans frustrats descarreguin la seva fúria en correus plens d'odi, la resposta de les autoritats ha estat sorprenentment feble. El ministre de l'Interior, Thomas de Maizière, potser descriu els líders de Pegida com a “extremistes de dreta”, però el servei d'intel·ligència nacional que ell mateix s'encarrega de supervisar afirma que ni tan sols està monitorant el moviment –fins ara, afirmen, no hi ha hagut prou motius per fer-ho.

MANIFESTACIÓ. El 19 d'octubre, els manifestants van celebrar el primer aniversari dels mítings de Pegida a Dresden.

→ Gordian Meyer-Plath, president de la branca a la Saxònia de l'Oficina per a la Protecció de la Constitució, també sembla poc inclinat a enfrontar-se a un moviment cada vegada més radical. “No els estem vigilant”, diu, perquè l'argument que és un moviment inofensiu ha prevalgut fins ara. Els líders s'han distanciat de la violència, per exemple. “A les manifestacions, la gent portava fotos de Merkel vestint un uniforme de les SA”, explica Meyer-Plath. “Els neonazis de debò mai no farien això”. De moment, manté, és un “moviment d'extrema dreta populista fonamentat en la ira, però no representa cap amenaça per a la llibertat i la democràcia alemanya”.

“No podem etiquetar tots els qui protesten contra els refugiats com a extrema dreta”, diu.

Però els serveis d'intel·ligència d'altres estats no hi estan d'acord. Els moviments de Pegida a Duisburg, Düsseldorf i Turíngia ara són vigilats oficialment, i les autoritats conclouen que la majoria d'organitzadors i ponents pertanyen a l'extrema dreta.

Les autoritats estaven encara més confuses pel que fa al blog Políticament Incorrecte, i van acabar decidint que, tot i que difon propaganda antiislàmica i sovint racista, “no utilitza l'argumentació típica de l'extrema dreta” –tal com les autoritats van respondre a una pregunta de l'Esquerra. Els autors del blog fins ara han aconseguit burlar les autoritats mitjançant dos trucs simples. En primer lloc, la seva postura és obertament proamericana i proisraeliana, un fet que sembla que confon els buròcrates alemanys, que assumeixen que per ser neonazi cal ser antisemita. En segon lloc, les expressions més flagrants d'odi apareixen a la secció de comentaris, i dels comentaris no se'n fan responsables els autors del blog.

El 2013, el servei d'intel·ligència de Baviera es va convertir en el primer que va començar a vigilar PI, una mesura impulsada pel capítol sobre Munic del blog, encapçalat per l'extremament antiislàmic Michael Stürzenberger, orador freqüent als mítings de Pegida.

FFF

Amenaces de mort cada setmana

Les autoritats no estaven gens preparades per a l'atac contra Henriette Reker, tot i que el detingut, Frank S., de 44 anys, pintor i decorador a l'atur de Colònia, feia temps que era un simpatitzant del moviment neonazi i va entrar en actiu a l'escena d'extrema dreta a Bonn als 18 anys. El 1993 va assistir a una marxa en memòria del líder nazi Rudolf Hess a Fulda. El 1994, es va veure involucrat en la planificació per fer marxa similar (que finalment va ser cancel·lada) a Luxemburg amb motiu de l'aniversari de la mort de Hess.

També apareix als arxius d'intel·ligència nacionals com un dels actius de Norbert W., informant del govern. Norbert W. era el líder regional del Partit dels Treballadors Lliures Alemanys (FAP), una associació política de caràcter neonazi il·legalitzada pel Tribunal Constitucional el 1995.

El 1995, Frank S. va començar a cridar l'atenció amb una sèrie de brots de violència. Va apallissar un home que portava els cordons de les sabates de color vermell perquè va pensar que era un activista antifeixista. Va llançar una ampolla de cervesa durant una brega en una discoteca. L'any 1998 ja havia estat declarat culpable de provocar dany físic en dues ocasions i d'haver extorsionat en una. Va passar diversos anys a la presó.

El 2000, però, els serveis d'intel·ligència li van perdre la pista. Va tornar breument dins del radar a Renània del Nord-Westfàlia el 2008, quan va semblar que es volia unir a l'NPD. Després d'això, però, va desaparèixer. Els serveis d'intel·ligència no sabien que feia tres mesos s'havia plantejat el suïcidi –fet que va revelar després de l'atac a Reker–. Tampoc no estaven al corrent de com de meticulosament havia planificat l'atac amb antelació.

La lluita dels serveis d'intel·ligència nacionals per aturar l'espiral de violència és una cosa. La resposta de la societat i la política a l'odi, la ira i la frustració públiques és una altra. Continua sent possible mantenir una conversa amb les persones que envien correus d'odi i amenaces de mort als polítics? El ministre de Justícia, Heiko Maas, opina que no. La seva pàgina de Facebook vessa regularment d'insults. Va ser un dels primers polítics alemanys que va considerar Pegida com una desgràcia alemanya. Ara els trols –que ni tan sols oculten els seus noms– li escriuen missatges a Facebook de l'estil de: “Heiko, el teu temps s'acaba” i “Calla o vindré per tu!”. El Ministeri de Justícia cada setmana reenvia amenaces de mort a l'Oficina Federal de Policia Criminal.

“Una forma de terrorisme”

Maas creu que la seva tasca és mantenir-se ferm. “Hem arribat a un punt en

què certes coses s'han de dir en veu alta", explica. Proposa que qualsevol persona que participi en una manifestació ha de respondre pels objectius de la manifestació i els seus organitzadors. "És molt fàcil que la gent es limiti a seguir el corrent", diu.

La secretària general de l'SPD, Yasmin Fahimi, també n'ha tingut prou de l'extrema dreta aquests últims mesos. "La tasca dels polítics no és aconsellar aquestes persones", explica. "Estem parlant d'agitadors i instigadors que llancen amenaces de mort. S'han apartat de la Constitució i han anat cap a l'extremisme". Fahimi també assenyala que són la mena d'extremistes que accepten l'autoritat i que, per tant, té sentit mostrar-los "el braç fort de la llei". Per fer això, sosté, cal que la policia, els fiscals i els tribunals exerceixin el seu paper. A Fahimi també li agradaria veure que les associacions i els empresaris reaccionen contra els agitadors i qualsevol persona que expressi opinions xenòfobes, i que se l'expulsi, se l'avisí i fins i tot se l'acomia.

El psicòleg Andreas Zick també insta els polítics a adoptar una línia més dura amb els populistes d'extrema dreta. "Hem de veure la violència racista a Alemanya pel que és", explica. "Una forma de terrorisme". ●

Traducció de Paula Arnas

VI JORNADES GASTRONÒMIQUES

Mengem a Vila-real

· Olla de la Plana ·

Participants: **NOVEMBRE DE 2015**

EL CASINO · PA NEGRE · ESPLIEGO · CAL DIMONI · EL GAUCHO
 · LA OLIVERETA · JUANI · EL TARONGER · LLUÍSOS · DEFELI
 · AL D'EMILIO · EL MISO · LOS MAÑOS · LUCCIOLA
 · NAVARRO · EL MOLÍ · GASTRO TENTACION

PROGRAMA D'ACTIVITATS

Dimecres 11
Concurs d'olla de la Plana i degustació popular
 19.00h. Plaça de la Vila

Concurs d'olla de la Plana pels restaurants participants en les VI Jornades Gastronòmiques amb el Jurat professional format per:

- **Francisco González**, crític gastronòmic
- **Paco Alonso**, crític gastronòmic
- **Ximo Abril**, cuiner i president de l'Associació Gastronòmica i Cultural de Vila-real
- **Manuel Martín**, director de l'Escola d'Hostaleria de Castelló
- **Cova Morales**, periodista i bloguera gastronòmica
- **Conchita Ibáñez**, presidenta de l'Associació de Mestresses de Casa de Vila-real

19.30h. Degustació popular d'olla de la Plana

Divendres 13
Tast de formatges italians
 20.30h. Restaurant El Casino
 Amb reserva prèvia, preu 10 euros. Places limitades

AGENCIA DE DESENVOLUPAMENT LOCAL VILA-REAL